

Det var blot denne Meddelelse, jeg gerne vilde gøre.

Dinesen: Egentlig er Forhandlingen om den stillede Forespørgsel jo afbrudt derved, at der er stillet Forslag til en Dagsorden, men jeg kan saa meget desto bedre alligevel sige det, jeg agter at sige, som det kun er en ren Lejlighedsbemærkning, jeg vil gøre. Jeg tror, at der ved Udskrivningen af Mandskabet og ved Fordelingen af det burde være taget saadanne Hensyn, i alt Fald ved flere Lejligheder, at man undgik at tildele et Vaaben som Rytteriet Mandskab af den Art som disse 4 Personer fra Husarregimentet, der have været Genstand for Omtale. Jeg har Grund til at antage, at det er rigtigt, naar det er blevet mig meddelt, at om tre af disse var det allerede ved Udskrivningen ganske klart, at de vare, om jeg saa maa sige, saa fordærvede, at de bare tydelige Mærker deraf, og at de mindst af alt burde tilgaa en Afdeling som den, de tilgik. Det er dog en bekendt Sag, at der er adskillige Afdelinger, hvor man lettere kan behandle Personer, paa hvem Fordævelsen har sat saadanne Mærker som paa disse, og hvor man langt bedre kan lade dem aftjene deres Værnepligt under Forhold, der gøre det mindre muligt for dem at skeje ud i den Udstrækning, som det nu er bekendt, at de have gjort. Jeg gør denne Bemærkning for at give Anledning til, at det, jeg siger, hvis jeg har nogen Ret deri, kan blive taget under Overvejelse.

Dernæst vil jeg kun bemærke, at jeg ogsaa er af den Mening, at det er rigtigt, at der saa tidligt og saa fuldstændigt som muligt er givet Oplysning om hele dette Forhold. Hvad den foreslaaede Dagsorden angaar, ser jeg ikke andet, end at man meget vel kan stemme for den.

Berntsen: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for de Oplysninger, han i Dag har fremsat om de omtalte tre straffede Husarer. De vise jo, at disse tre Personer ikke ere af den Slags, der kunne vække megen Medlidenskab, naar man hører, hvorledes deres Opførsel har været, om man end kan beklage, at Straffen er saa haard, som Straffeloven nu en Gang hjemler det for den Slags Forseelser; ogsaa jeg er af den Opfattelse, at er der ikke Orden og Lydighed i Hæren, hører alting op, og at, saa længe vi have en Hær, maa vi allesammen kræve, at der er en vis Orden og en vis Lydighed. Det

hindrer jo imidlertid ikke, at man kan se, at Straffeloven paa mange Punkter trænger til en Reform, og i saa Henseende falder det let for mig at anbefale at stemme for den Dagsorden, der her er foreslaaet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen), thi den Side i Salen, hvortil jeg hører, har jo ved det Forslag, som er blevet nævnt i Dag, og som i sin Tid blev indbragt af Bojsen efter Tilslutning fra vor Side, vist, at vi have haft vor Opmærksomhed henvendt paa, at den militære Retspleje trænger til en Reform og da navnlig i Retning af Beskyttelse for de menige, der blive tiltalte, idet de jo nu ikke have nogen juridisk kyndig Forsvarer til at paatale og forsvare deres Sag.

Men idet jeg anbefaler at stemme for denne Dagsorden, og idet jeg slutter mig til Ønsket om, at man saa hurtigt som muligt maa komme til en Revision af den militære Retspleje, vil jeg dog ikke undlade at sige som mit Indtryk af Forholdene paa Husarkasernen ved København, at de ikke ere saaledes, som jeg ønsker, de skulde være. Jeg beder derfor den højtærede Forsvarsminister lade Forholdene der undersøge, idet det forekommer mig, at ved enkelte Eskadroner straffes der for hyppigt, og det er ikke just alene Tegn paa, at Rekrutterne ikke ere, som de burde være, men det kan ogsaa være Tegn paa, at Befalingsmændene ere for strikse og for strenge ved at paatale mindre Forseelser. Jeg skal i saa Henseende nævne, at der er forebragt mig Eksempler paa, at man endogsaa i denne Sommer har straffet Rekrutter ved en Afdeling ved at paalægge dem, at de med en Halmvisk i begge Hænder, holdt op over Hovedet, i bøjede Knæ skulde hoppe Pladsen rundt frem og tilbage, indtil de vare saa møre, at de næsten hverken kunde rette eller bøje sig. Den Slags Straffe tror jeg ikke en Gang ere tilladte, men den Slags Straffe ere brugte i denne Sommer paa Husarkasernen. Jeg nævner det her, for at det, da jeg hører, at den højtærede Forsvarsminister er villig til at lade Forholdene undersøge, kan komme med ind under Undersøgelsen, thi jeg har i denne Sag den ubetingede Tillid til den højtærede Minister, at han vil hævde, at der skal være en god Aand i Hæren, og at Landets Sønner, der komme ind for at uddannes, ikke skulle være Genstand for Misbrug af nogen Art fra de overordnede Side. Men ligesom jeg har denne Tillid, har jeg ogsaa den Opfattelse, at Forsvarsministeren og vi andre maa være enige om at kræve, at naar man aftjener sin Værne-